

Durum

– MESUT ÇİFTÇİ · 24 Haziran 2009

Anlamsız bir hüznü hissedilen,
Sebepsiz gözyaşları sonra.
Yalnızlıktan mı, yanılmaktan mı belli değil
Sevmekten mi, yoksa sevilememekten mi?
Ömür törpüsü bekleyişler,
Olmamış sevdalar bir de.
Bir de karanlık geceler, uykusuz mu uykusuz.
Bir türlü bitmeyen kitaplar,
Yarım kalan şiirler,
Olmamış, ortada kalmış bir hayat.
Her sabah aynı güne uyanılıyor sanki,
Sanki her gece birbirinin aynı gibi.
Cehenneme döndürüyor mide asitleri mideni,
Aş da, ekmek de, su da sigara olmuş.
Böyle fazla gitmez biliyorsun,
Geçmişini silip atmak istiyorsun,
Yapamıyorsun.
Belki fazla önemsedüğünden,
Belki fazla düşündüğünden,
İnsanları, olayları.
Hayatı akışına bırakamıyorsun.
Kontrol etmek istiyorsun belki de.
Bir zamanlar,
Çayının tadı vardı,
Şiir kitaplarının anlamı
Ve müziğin tılsımı.
Hepsini yitirdin sonra,
Bir kendin kaldın geriye.
Kendini yitirmektense korkuyorsun.
Yalnızlıktan korktuğun gibi,
Sevilememe ihtimalinden korktuğun gibi.
Hayat gibi...